

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 034310 24 Увп
Бањалука, 12.11.2025. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Свјетлане Кнежевић, предсједника вијећа, Татјане Ступар и Асмира Корићића, чланова вијећа, уз учешће Жељке Вујановић, записничара, у управном спору по тужби А. Б. из Г. (у даљем тексту: тужилац), заступан по пуномоћнику Ненаду Плотану, адвокату из Градишке, Видовданска бб, против рјешења број 06.05/450-81/22 од 20.03.2023. године туженог Министарства финансија Републике Српске, у предмету утврђивања пореза на доходак на капитални добитак, одлучујући о захтјеву туженог за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 034310 23 У од 05.02.2024. године, у сједници вијећа одржаној дана 12.11.2025. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом 1 изреке, уважена је тужба и поништен уводно означени оспорени акт којим је одбијена жалба тужиоца, као пореског обвезника, изјављена против закључка Пореске управе Републике Српске, Подручни центар Бањалука број 06/1.02/0703-052.4-22131/2021 од 18.01.2022. године, те је одбијен захтјев тужиоца за накнаду трошкова поступка у износу од 658,13 КМ. Тим закључком, одбачена је као неблагоприятна жалба тужиоца изјављена против рјешења Подручног центра Бањалука, Подручне јединице Градишка број 06/1.02/0809-451.3-5867/2021 од 10.8.2021. године, а којим је тужиоцу утврђена пореска основица пореза на доходак на капитални добитак у износу од 23.367,12 КМ, те утврђен порез на доходак на капитални добитак у износу од 2.336,71 КМ. Ставом 2 изреке побијане пресуде обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 1.077,50 КМ, у року од 30 дана од дана пријема те пресуде.

Уважење тужбе суд је образложио наводима да је у конкретном случају спорно да ли је тужиоцу на законом прописан начин достављено рјешење Подручне јединице Градишка број 06/1.02/0809-451.3-5867/2021 од 10.8.2021. године. Суд је цитирао одредбу члана 75 став 1 и 2 Закона о општем управном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП), те навео да првостепени орган рјешење од 10.8.2021. године није лично доставио тужиоцу, већ његовој сестри дана 06.9.2021. године, а која чињеница уручења је неспорна између страна у спору и на исту упућује и доставница о уручењу наведеног акта. Наведени начин достављања писмена у супротности је са одредбом члана 75 став 1 ЗОУП, из разлога што се

достављање мора извршити лично лицу коме је писмено намијењено (лично достављање), јер од дана достављања писмена почиње тећи рок који се не може продужавати. У случају да достављач не затекне у стану, радном мјесту или у адвокатској канцеларији, лице коме се писмено треба лично доставити, онда ће сазнати кад и на ком мјесту га може наћи, те ће му код неког од лица наведених у члану 72 овог закона оставити писмено обавјештење да у одређени дан и сат буде у свом стану, односно на радном мјесту, ради примања писмена. Значи, достављач је приликом достављања писмена био дужан поступити у смислу наведене одредбе, па како у конкретном случају на означеној адреси није затекао тужиоца коме се писмено треба уручити, био је дужан поступити у смислу става 2 члана 75 ЗОУП, на начин да предметно писмено не уручује сестри тужиоца, већ да прво од именоване сазна кад и на ком мјесту може наћи тужиоца, па тек онда да му у поновљеном достављању писмена, уколико га не затекне, као лицу из члана 72 ЗОУП остави писмено обавјештење да у одређени дан и сат буде у свом стану ради примања писмена, па ако и послје тога достављач не затекне тужиоца, као лице коме се писмено мора лично доставити, поступиће на начин прописан одредбом члана 74 тог закона, те се тада сматра да је достављање извршено на законит начин.

Благовремено поднесеним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужени побија њену законитост из разлога прописаних чланом 35 Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту: ЗУС). У захтјеву наводи да је Закон о пореском поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 78/20 и 37/22, у даљем тексту: Закон о пореском поступку) „*lex specialis*“ којим се уређује порески поступак као засебан вид управног поступка, а на све што истим није регулисано примјењују се одредбе ЗОУП, у складу са начелом супсидијарности прописаним чланом 3 истог. Цитира одредбу члана 24 Закона о пореском поступку, па наводи да се у пореским поступцима примјењују норме истог, што значи да се примарно примјењују правила о достављању прописана наведеном одредбом. Управо је одредбом става 2 тог члана јасно дефинисано да се порески акти физичким лицима достављају по правилима посредног, а не личног достављања, па је побијаном пресудом стављен ван снаге Закон о пореском поступку у погледу доставе пореских аката. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда преиначи на начин да се тужба одбије као неоснована, као и захтјев тужиоца за надокнаду трошкова поступка.

Тужилац у одговору на захтјев наводи да је нижестепени суд донио исправну и на закону засновану одлуку, уз правилну примјену одредаба Закона о пореском поступку, ЗОУП и Закона о управним споровима. Цитира одредбу члана 3 Закона о пореском поступку, те даље наводи да је одредбом члана 24 став 2 истог закона, између осталог, прописано да се порески акти сматрају достављеним када се уруче пунољетном члану домаћинства, па се достављање рјешења његовом сроднику на различитој адреси од његове адресе не може сматрати правилном доставом у смислу одредаба Закона о пореском поступку, јер се ту не ради о његовом домаћинству, нити је сродник као прималац наведеног рјешења члан његовог домаћинства. Из тог разлога је јасна обавезност примјене одредаба ЗОУП, посебно одредбе члана 86 тог закона, која прописује да ако при достављању буде учињена грешка, сматраће се да је достављање извршено оног дана за који се утврди да је лице коме је писмено било намијењено добило то писмено. Претходно је достава требала бити извршена у складу са одредбама чланова 69 до 80 ЗОУП. Предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду по одредби члана 39 ЗУС, као и цјелокупне списе управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је тужилац дана 21.12.2021. године изјавио жалбу против рјешења Подручне јединице Градишка број 06/1.02/0809-451.3-5867/2021 од 10.8.2021. године, којим му је утврђена пореска основица пореза на доходак на капитални добитак у износу од 23.367,12 КМ, те утврђен порез на доходак на капитални добитак у износу од 2.336,71 КМ, да је закључком од 18.01.2021. године првостепени орган одбацио жалбу као неблаговремену, с обзиром да је, сходно одредби члана 104 став 1 Закона о попореском поступку, пропустио рок за жалбу. Тај закључак тужени је потврдио рјешењем од 01.7.2022. године, али је исто поништено пресудом нижестепеног суда број 11 0 У 032500 22 У од 10.02.2023. године. Поступајући у извршењу наведене пресуде тужени је донио оспорени акт којим је поново одбио жалбу, те одбио захтјев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Побијаном пресудом је уважена тужба и поништен оспорени акт из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Одредбом члана 1 Закона о пореском поступку је прописано да се тим законом уређују организација и надлежност Пореске управе Републике Српске, права и обавезе пореских обвезника, порески поступак, плаћање пореских обавеза, редовна и принудна наплата пореских обавеза и други начин престанка пореских обавеза, пореска контрола, посебна контрола, поступак по правном лијеку и надзор у области пореза у Републици Српској.

Одредбом члана 3 истог закона је прописано да се на порески поступак примјењују одредбе овог закона, а на све што није прописано овим законом примјењиваће се одредбе прописа којим се уређује општи управни поступак.

Одредбом члана 24 став 1 наведеног закона је прописано да се порески акти сматрају достављеним када се уруче пореском обвезнику, његовом законском заступнику, пореском пуномоћнику или заступнику по службеној дужности, а у односу на државне органе, привредна друштва и друга правна лица када се уруче и лицу за примање писмена, или у његовом одсуству, неком другом лицу које је на било који начин овлашћено да прими писмено. Ставом 2 истог члана је прописано ако је порески обвезник физичко лице, односно физичко лице које обавља самосталну дјелатност, порески акти сматрају се достављеним и када се уруче пунољетном члану домаћинства или лицу запосленом код физичког лица које обавља самосталну дјелатност.

У конкретном случају рјешење Подручне јединице Градишка од 10.8.2021. године је, како то произлази из повратнице истог, упућено тужиоцу на адресу [...], Г., која је наведена у нотарски овјереном уговору о купопродаји [...] од 09.7.2019. године и број [...] од 30.7.2021. године, достављеном наведеном органу ради обрачуна пореза на доходак на капитални добитак, те да је дана 06.9.2021. године уручено примаоцу означеном као сестра тужиоца, потпис нечитак.

Међутим, како из наведене повратнице, а нити из података списка није могуће утврдити да ли је прималац наведеног рјешења члан домаћинства тужиоца, коју чињеницу тужилац оспорава у жалби и тужби тврдећи да је предметно рјешење уручено његовој сродници С. Б. на адреси Ул.[...] , Г., те да се не ради о његовом домаћинству нити члану његовог домаћинства, то се за сада не може прихватити закључак управних

органа да је извршено правилно достављање истог сходно наведеној одредби члана 24 став 2 Закона о пореском поступку. Сходно томе је преурањено утврђење туженог да је жалба изјављена на рјешење од 10.8.2021. године неблаговремена, што је довољан основ да се оспорени акт поништи као незаконит и наложи доношење новог акта.

Према томе, како је побијаном пресудом правилно поништен оспорени акт, мада из других разлога у односу на разлоге наведене у овој пресуди, правилност и законитост побијане пресуде се не може довести у сумњу наводима предметног захтјева.

Код таквог стања ствари, по оцјени овог суда у побијаној пресуди није остварен ниједан разлог њене незаконитости предвиђен у одредбама члана 35 став 2 ЗУС, па се захтјев туженог одбија, на основу члана 40 став 1 истог закона.

Записничар
Жељка Вујановић

Предсједник вијећа
Свјетлана Кнежевић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић